

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Timofti Vladimir
Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către avocatul Gîrneț Zinaida în numele inculpatului și de către inculpatul Pavel Andrei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Cahul (sediul Taraclia) din 25 aprilie 2018 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Pavel Andrei xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx, cu domiciliu temporar în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 26.12.2016 - 25.04.2018;
2. Instanța de apel: 21.06.2018 - 29.11.2018;
3. Instanța de recurs: 25.02.2019 - 17.04.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul (sediul Taraclia) din 25 aprilie 2018, Pavel Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu privarea de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 3 ani.

Potrivit art.90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei penale stabilite inculpatului Pavel Andrei pe un termen de 3 ani.

S-a admis parțial acțiunea civilă depusă de Gaidarlî Zinaida și s-a dispus încasarea de la Pavel Andrei în beneficiul lui Gaidarlî Zinaida prejudiciu material cauzat prin infracțiune în mărime de 79 075 lei 78 bani și prejudiciu moral în mărime de 30 000 lei.

În rest acțiunea civilă cu privire la încasarea prejudiciului material și moral de la Pavel Andrei în folosul lui Gaidarlî Zinaida s-a respins ca neîntemeiată.

S-a încetat procesul civil la acțiunea depusă de Popova Svetlana privind încasarea de la Pavel Andrei a prejudiciului material în mărime de 15 505,35 lei și a prejudiciului moral în mărime de 70 000 lei în legătură cu retragerea acțiunii civile.

Retragerea acțiunii civile împiedică intentarea ulterioară a aceleiași acțiuni în cadrul procesului civil.

Corpus delict: microbuzul MERCEDES-BENZ 112 D cu număr de înmatriculare xxxxx s-a dispus a se lăsa proprietarului Costov Denis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Pavel Andrei a comis infracțiunea, prevăzută de art.264 al.3 lit.a) Cod penal, care se referă la categoria infracțiunilor în domeniul transporturilor, pe teritoriul Ucrainei.

Astfel, Pavel Andrei la data de 30 decembrie 2013, în jurul orei 12.40, aflându-se într-o stare avansată de oboseală, conducând microbuzul de model „Mercedes Benz 112 D”, cu n/î xxxxx, deplasându-se pe traseul Cernigov-Gorodnea-Senicovca, 43 km + 75 m, în direcția s. Dubrovnoe, raionului Gorodniansc, regiunea Cernigov, Ucraina, în zona de curbă a drumului în direcția orașului Cernigov, în încălcarea prevederilor art.14 lit.a), art.45 al.1 Regulamentului de Circulație Rutieră, nu a ținut cont de condițiile rutiere și situația rutieră, și anume: carosabilul umed, vizibilitatea redusă în direcția deplasării din cauza cetii, existența curbei a drumului, intensitatea și nivelul de a organizării a traficului rutier, înainte de începere deplasării nu s-a asigurat că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic, nu a redus viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului, ca să aibă posibilitatea permanentă de a controla deplasarea mijlocului de transport și de a conduce în siguranță acesta, și-a pierdut controlul asupra mijlocului de transport, ceea ce a provocat deraparea microbuzului pe partea stângă a acostamentului și continuând deplasarea s-a ciocnit de un copac.

În urma accidentului rutier, pasagerii Gaidarlî Zinaida și Popova Svetlana au primit leziuni corporale medii, și anume:

- lui Gaidarlî Zinaida i-au fost cauzate - hemoragie orbitei și părții malare stîngi, rana contuză pătrunzătoare cavității maxilarului superior drept, trauma craniu-cerebrală închisă, contuzie cerebrală, fracturi închise a gambei stîngi, coapsei drepte și antebrațului drept, în total cel puțin șase:

- lui Popova Svetlana au fost cauzate - fracturi închise a femuralul drept și osului ischion drept cu dislocare, rana scalpată a regiunii frontal-parietale a capului, trauma craniu-cerebrală, comoție cerebrală, în totală cel puțin de trei;

Lui Costov Denis s-a cauzat vătămări corporale grave sub formă de echimoze a cavității bucale și a jumătății stîngi a corpului, contuzia rinichiului stîng, trauma închisă a abdomenului cu ruptura a splinei și hemoragie inter - abdominală, în total cel puțin cinci.

3. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către inculpatul Pavel Andrei potrivit căruia s-a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Cahul sediul Taraclia din 25 aprilie 2018 cu emiterea hotărârii noi potrivit modului primei instanței.

3.1 În motivarea cerințelor sale a invocat că, nu a fost demonstrată prin probe veridice fapta produsă la data de 30 decembrie 2013 în jurul orelor 12.40. Sentința nu corespunde prevederilor art.394 alin.(1) Cod de procedură penală.

Asemenea invocă practica CEDO și *anume cauza Hadianastasiu vs Grecia* din 16 decembrie 1992 potrivit căruia CEDO a concluzionat că, instanțele de judecată necesită să indice motive clare într-u argumentarea hotărârii adoptate așa ca apelantul să-și exercite dreptul de atac. Nu s-a ținut cont de nerespectarea normelor de procedură penală cât și de explicațiile din Hotărârea plenului Curții Supreme de Justiție din 19 iunie 2006.

Consideră că au fost încălcate art.6 CEDO cât și prevederile art.7,75 Cod penal privind stabilirea pedepsei echitabile, ținând cont de la stabilirea pedepsei de personalitatea inculpatului cât și circumstanțele atenuante .

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 noiembrie 2018 a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpatul și menținută în vigoare sentința Judecătoriei Cahul (sediul Taraclia) din 25 aprilie 2018.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a stabilit situația de fapt și de drept și întemeiat l-a recunoscut culpabil pe inculpatul Pavel Andrei de comiterea infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(3) lit.a) Cod Penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă în baza probelor administrate în cauză, apreciate în mod corespunzător, și prin următoarele probele: - declarațiile inculpatului potrivit cărora și-a recunoscut vina (f.d.193 vol.II); - declarațiile părții vătămate Popov Svetlana (f. d.115-151 vol. II); - declarațiile părții vătămate Gaidarlî Zinaida (f. d 175-177 vol. II); - declarațiile părții vătămate Costov Denic (f.d.188 vol. II); - înștiințarea telefonică (f.d.9-10,vol.I) din data de 30 decembrie 2013, potrivit căruia mediul de urgență a comunicat că pe traseul Gorodne-Cernigov în s. Dubrovnoe pe traseul P-13, 43 km s-a produs accident rutier cu implicarea automobilului de model Mercedes - Vito cu n/î xxxxx; - Proces-verbal de cercetare la fața locului a accidentului rutier din 30 decembrie 2013 cu schemă (f.d. 11-24, vol.I); - Raport de expertiză medico-legală nr.30 din 20 februarie 2014 potrivit căruia lui Gaidarlî Zinaida i-au fost cauzate leziuni corporale medii (f.d.77-81,vol.I); - Raport de expertiză medico-legală nr. 28 din 20 februarie 2014, potrivit căruia lui Popova Svetlana i-au fost cauzate leziuni corporale medii (f.d.108-111,vol.I); - Raport de expertiză medico-legală nr.29 din 20 februarie 2014, potrivit căruia lui Penis Costov i-au fost cauzate leziuni corporale grave (f.d.114-117,vol.I); - Raport de expertiză auto tehnic nr.112 din 10 aprilie 2014 potrivit căruia se atestă că, la momentul efectuării expertizei, sistemul de ghidare al automobilului Mercedes Bens 112 D se află în stare de nefuncționare datorită defectării tehnice. Defectele tehnice au apărut în rezultatul influenței distrugătoare asupra detaliilor automobilului. Defectele enunțate nu sunt defecte mecanice dar produse în rezultatul accidentului (f.d.138-147,vol.I).

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, Colegiul penal a concluzionat că, instanța de fond corect a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, că inculpatul a comis o infracțiune din imprudență, care face parte din categoria infracțiunilor grave, de persoana celui vinovat de circumstanțele atenuante și agravante, numindu-i în opinia instanței de apel o pedeapsă echitabilă sub formă de 4ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a pedepsei pe un termen de 3 ani.

Cât privește soluționarea acțiunii civile înaintate de partea vătămată Gaidarlî Z., Colegiul judiciar a constatat că, prin săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Pavel Andrei în privința părții vătămate, acesteia i-au fost cauzate nu numai suferințe fizice, ci și psihice (stres, frustrare, disconfort, etc), și suma de 30 000 lei stabilită de instanța de fond cu titlu de prejudiciu moral corespunde volumului de suferințe fizice și psihice cauzate, reprezintă o compensației insuficientă și echitabilă pentru

încălcarea drepturilor părții vătămate la viață și la integritatea fizică, drepturi garantat de art.2 CEDO și art.24 Constituției Republicii Moldova.

Asemenea, instanța de fond just a concluzionat încasarea prejudiciului material în mărime de 79075,78 lei în beneficiul părții vătămate Gaidarlî Zinaida întrucât a fost confirmat prin calculul tratamentului suportat în Ucraina și Republica Moldova, ratele de schimb (f.d.137-138,139-141,vol.II). Partea vătămată a declarat că a primit de la Pavel Andrei suma de 400 euro pentru achitarea tratamentului.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar* de către inculpatul Pavel Andrei și de către avocatul acestuia Gîrneț Zinaida.

5.1 În motivarea recursului avocatul indicând temeiuri pentru recurs prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6 și 8 Cod de procedură penală a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei, cu emiterea unei noi hotărâri în partea stabilirii pedepsei lui Pavel Andrei fără aplicarea pedepsei complementare și cu micșorarea prejudiciului moral și material pentru partea vătămată Gaidarlî Zinaida.

Indică apărarea că, atât instanța de apel cât și instanța de fond incorect a aplicat pedeapsa complementară, neținând cont de toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură față de inculpat o pedeapsă echitabilă, legală și individualizată fapt ce constituie temei de casare a sentinței din 25 aprilie 2018 și a deciziei Curții de Apel Cahul din 29 noiembrie 2018.

Ținând cont de personalitatea inculpatului indică recurentul că, corijarea și reeducarea acestuia, este posibilă și fără aplicarea pedepsei complementare privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, acordându-i șansa de a lucra ca șofer pentru a nu rămâne fără loc de muncă.

În ce privește prejudicial moral și material inculpatul l-a considerat în coraport cu venitul său destul de mare și nu are posibilitatea reală de a-l restitui acesta solicită diminuarea prejudiciului moral și material în beneficiului părții vătămate Gaidarlî Zinaida.

5.2 În motivarea recursului inculpatul indicând temeiuri pentru recurs prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6 și 8 Cod de procedură penală a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a deciziei și a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri privind aplicarea unei pedepse mai blânde conform prevederilor alin.(1) art.264 Cod penal din motivele comiterii din imprudență a faptei.

Indică inculpatul că:

- atât instanța de apel, cât și instanța de fond au dat o apreciere juridică incorectă probelor acumulate în dosar, calificând acțiunile inculpatului Pavel Andrei conform prevederilor art.264 alin.(3), lit.a) Cod penal și nemotivat au aplicat pedeapsa sub formă de 4 ani închisoare cu privarea de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 3 ani și cu suspendarea condiționată a pedepsei penale stabilite pe un termen de 3 ani.

- în ședințele instanței de fond și a instanței de apel, a recunoscut faptul încălcării regulilor de securitate a circulației și anume a încălcării ce a cauzat din imprudență vătămarea integrității corporale părților vătămate Gaidarlî Zinaida și Popova Svetlana, din care fapte rezultă întrunirea semnelor componenței de infracțiune prevăzute de alin.(1), art.264 Cod penal. Mai mult ca atât, tot Pavel

Andrei, până la adoptarea unei hotărâri definitive pe caz, a restituit integral prejudiciul cauzat părților vătămate Popova Svetlana și Gaidarlî Zinaida și reieșind din aceste acțiuni, indică că corectarea sa este posibilă fără izolarea de societate și privarea de dreptul le a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, mai ales că activitatea acestuia ce constă în prestarea serviciilor de transport în regim de taxi în sensul câștigului existenței, întreținerii soției și a copilului minor al acestora, și în același timp în sensul restituirii integrale a prejudiciului material părții vătămate Gaidarlî Zinaida.

- atât instanța de fond cât și instanța de apel nu a relevat că învinuirea adusă inculpatului urmează a fi apreciată drept neconcretă și bazată doar pe presupuneri.

- decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond prezintă deficiențe sub aspectul motivării, nesatisfăcând astfel, cerințele stipulate în art.417 alin.(1), pct. 8) Cod de procedură penală, care trebuie să cuprindă - printre altele - temeiurile de fapt și de drept care au dus la încadrarea juridică incorectă a acțiunilor inculpatului.

- instanța de apel și instanța de fond s-a limitat doar la enunțarea concluziilor lipsite de o motivare suficientă, prin care a reținut ca fiind întemeiată sentința primei instanțe.

- instanța de apel evaluând probele cercetate, n-a acordat deplină eficiență prevederilor art.101 Cod de procedură penală și a menținut o pedeapsă aplicată de către instanța de fond care este una prea aspră și, drept temei de declarare a prezentului recurs, servesc prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

- fapta reproșată inculpatului Pavel Andrei nu este clară, detaliată și nu se referă la toate împrejurările în care a fost săvârșită, consecințele pe care aceste circumstanțe le au asupra încadrării reținute sau la individualizarea răspunderii penale

Prin prisma temeiului invocat (pct. 6) art.427 (1) CPP), reținând criticile expuse supra, concluzionează recurentul că în procesul de judecată în cauza respectivă, au fost încălcate prevederile art. 6 CEDO, care garantează dreptul la un proces echitabil.

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Gîrneț Zinaida în numele inculpatului și de către inculpatul Pavel Andrei, în conformitate cu prevederile art.431 alin. (1) pct.1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, instanțele de judecata inferioare corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just au tras concluzia ca inculpatul, Pavel Andrei, a săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la cauza penala fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedura penala, din punct de vedere al pertinentei,concludenței,utilității și veridicității,iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, s-a constatat, că instanța de apel, menținând sentința instanței de fond de condamnare a lui Pavel Andrei, și-a argumentat suficient soluția și în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei

aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, iar în final stabilindu-i acestuia, o pedeapsă echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit textului recursurilor se invocă, ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.1) pct.6) Cod procedură penală, susținând, că decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și pct.8) Cod de procedură penală nu au fost întrunite elementele infrațiunii.

7.1. Referitor la temeiul de recurs invocat de recurenți, prin prisma pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal constată că, temeiul menționat nu și-a găsit confirmare, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414, 415, 417 alin.8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Se reține, că instanța de apel, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Colegiul constată că temeiul la care se referă autorii recursurilor nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că probele administrate au fost analizate obiectiv și a fost dat răspuns la toate argumentele apărării expuse în apel.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute

în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Pavel Andrei privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.3) lit.a) Cod penal să fie întemeiată și legală.

Nu pot fi reținute argumentele apărării, precum că, *atât instanța de apel cât și instanța de fond incorect a aplicat pedeapsa complementară* or, sancțiunea art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal instituie obligatoriu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport astfel că, instanțele de fond i-a aplicat inculpatului Pavel Andrei în baza art.264 alin.3) lit.a) Cod penal, cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75, 90 Cod penal, o pedeapsă echitabilă și în limitele legii penale care va asigura restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului în realizarea scopului legii penale.

În ce privește argumentul avocatului precum că, *prejudicial moral și este destul de mare în raport cu veniturile inculpatului și nu are posibilitatea reală de a-l restitui și solicită diminuarea acestuia*, Colegiului penal menționează că, acest dezacord a constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestuia instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată or, părții vătămate Gîrneț Zinaida i-au fost cauzate nu numai suferințe fizice, ci și psihice (stres, frustrare, disconfort, etc), și suma de 30 000 lei stabilită de instanța de fond cu titlu de prejudiciu moral corespunde volumului de suferințe fizice și psihice cauzate și reprezintă o compensație suficientă și echitabilă pentru încălcarea drepturilor părții vătămate la viață și la integritatea fizică, drepturi garantat de art.2 CEDO și art. 24 Constituției Republicii Moldova, iar prejudiciului material încasat în mărime de 79 075,78 lei este în corespundere cu probele prezentate.

7.2 Potrivit recursului declarat de către inculpat Colegiul penal atestă, că autorul critică decizia sub aspectul aprecierii probelor administrate de ambele instanțe, considerând-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, temei, care nu se încadrează în prevederile legale ale art.427 Cod procedură penală.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o

altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța a ținut cont de prevederile art. art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, ajungând anume la concluzia de vinovăție a inculpatului Pavel Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal conform indiciilor „*încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.*

Nu poate fi reținut argumentul inculpatului precum că, *a recunoscut faptul încălcării regulilor de securitate a circulației și anume a încălcării ce a cauzat din imprudență vătămarea integrității corporale părților vătămăte, din care fapte rezultă întrunirea semnelor componente de infracțiune prevăzute de alin. (1), art. 264 Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.* Or, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.29 din 20 februarie 2014 (f.d.114-117, vol. I) lui Costov Denis i-au fost cauzate leziuni corporale grave.

Declarativ este și argumentul inculpatului precum că *învinuirea înaintată este neconcretă și bazată doar pe presupuneri.* Or, fiind audiat inculpatul și-a recunoscut vina potrivit învinuirii formulate și și-a dat perfect seama de actele care le-a comis, de gravitatea acestora și penalitatea lor.

7.3 Cu referire la temeiul de casare a deciziei instanței de apel prevăzut art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii Colegiul penal conchide că, raportând respectiva normă la situația în cauză, acest temei nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent. Or, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești. Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Pavel Andrei, inclusiv vinovăția acestuia, după cum

rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurenților invocate în recurs, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurenților, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Colegiul penal constată, că instanța de apel, respectând prevederile legislației în vigoare, a supus unei verificări minuțioase, sub toate aspectele, probele prezentate de părți și anume declarațiile martorilor precum și actele cauzei, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, ce nu trezesc careva dubii și care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii în baza art.264 al.3) lit.a Cod penal a fost dovedită integral.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune declararea, ca inadmisibile a recursurilor ordinare, declarate de către avocatul Gîrneț Zinaida în numele inculpatului și de către inculpatul Pavel Andrei.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către avocatul Gîrneț Zinaida în numele inculpatului și de către inculpatul Pavel Andrei, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Pavel Andrei xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **16 mai 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie